

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Драгана Јоцића, Зорана Таталовића и Зорана Савића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету осуђеног Сибина Трејкића, због кривичног дела убиства из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије и др., одлучујући о захтеву осуђеног за ванредно ублажавање казне изречене правоснажном пресудом Окружног суда у Зајечару К. 63/98 од 29.12.1998. године, у седници већа одржаној 7.5.2009. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев осуђеног Сибина Трејкића, за ванредно ублажавање казне, па се ПРЕИНАЧАВА, правоснажна пресуда Окружног суда у Зајечару К. 63/98 од 29.12.1998. године, у делу одлуке о казни, тако, што Врховни суд Србије, задржавајући као правилно утврђене казне затвора: од 12 година, због извршеног кривичног дела убиства из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије и од 5 година због извршеног кривичног дела убиства у покушају из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 19. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, Сибина Трејкића осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 14 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору, од 29.9.1998. године, па надаље, као и време од две године и три месеца по решењу о амнестији Окружног суда у Зајечару Кв. 52/01 од 1.3.2001. године којим је ослобођен од извршења 15% изречене казне затвора.

Образложење

Правоснажном пресудом Окружног суда у Зајечару К. 63/98 од 29.12.1998. године, Сибин Трејкић, оглашен је кривим због извршеног кривичног дела убиства из члана 47. став 1. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 12 година и због извршеног кривичног дела убиства у покушају из члана 47. став 1. КЗ РС у вези става 19. КЗ СРЈ за које му је утврђена казна затвора у трајању, од пет година, па је осуђен, на јединствену казну затвора у трајању, од 15 година у коју му је урачунато време проведено у притвору од 29.9.1998. године па надаље.

Осуђени Сибин Трејкић поднео је захтев за ванредно ублажавање казне.

Врховни суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета са захтевом осуђеног и образложеним предлогом првостепеног суда, као и предлогом Републичког јавног тужиоца Србије, датог у поднеску Ктр. I 542/09 од 12.2.2009. године, да се захтев одбије, па је нашао:

Захтев је основан.

Према члану 415. Законика о кривичном поступку, ублажавање правноснажно изречене казне, која није извршена, односно издржана, дозвољено је када се по правноснажности пресуде појаве околности којих није било када се изрицала пресуда или суд за њих није знао иако су постојале, а оне би очигледно довеле до блаже осуде.

Осуђени Сибин Трејкић је у поднетом захтеву као нове околности од утицаја за изрицање блаже казне од одмерене правноснажном пресудом за које суд није знао приликом изрицања пресуде, навео: да је тешко оболео, да му је на издржавању казне затвора вршена операција срца, којом приликом му је уграђен бајпас, да болује од бронхијале астме, са трајним оштећењем плућа од 16%, да је слабо покретан и да већину времена проводи у кревету, да је стално под терапијама, па је предложио усвајање захтева. Уз захтев је приложена писмена документација, лекарски извештаји и то: лекарски извештај Здравствене службе КПЗ Ниш од 16.3.2009.године, отпускне листе са епикризом Здравствене установе Клинички центар Ниш Клинике за плућне болести и туберкулозу Кнез Село од 23.2.2009., 27.1.2009., 23.9.2008., 14.12.2008., 26.12.2008., 12.11.2008., 9.3.2009., 6.8.2008. и 29.8.2008.године, отпускна листа Специјалне затворске болнице Београд од 5.3.2008. године и лекарски извештај Завода за специјализовану рехабилитацију Гамзиград од 20.11.2007. године, на основу којих је извршено медицинско вештачење путем вештака интернисте кардиолога др Наташе Радуловић.

По налажењу Врховног суда, тешко здравствено стање осуђеног Сибина Трејкића, због сталног погоршања то јест акутизације основне болести – хроничне опструктивне болести плућа, упркос редовном узимању прописане терапије од стране пулмолога, представља нову околност која би да је била позната суду у редовном кривичном поступку, приликом одлучивања о кривичној санкцији, а имајући у виду и остале утврђене олакшавајуће околности, очигледно довела до блаже осуде.

Из изнетих разлога, Врховни суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за ванредно ублажавање казне осуђеном Сибину Трејкићу, сходно члану 415. ЗКП-а, па је на основу члана члана 417. став 1. и 6. ЗКП-а, преиначена правноснажна пресуда Окружног суда у Зајечару К. 63/98 од 29.12.1998.године, у делу одлуке о казни, тако што је Врховни суд задржавајући као правилно утврђене казне од 12 и 5 година затвора, због наведених кривичних дела, као у изреци ове пресуде, Сибина Трејкића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 14 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору, као и време по решењу о амнестији Окружног суда у Зајечару Кв.52/01

од 1.3.2001.године, као у изреци пресуде, налазећи да је изречена казна сразмерна тежини извршених кривичних дела и кривици осуђеног, те да је нужна али и довољна за остварење законом прописане сврхе кажњавања из члана 42. КЗ, како у односу на осуђеног тако и на плану генералне превенције.

Записничар,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа
судија,
Драгомир Милојевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Оливера Стругаревић